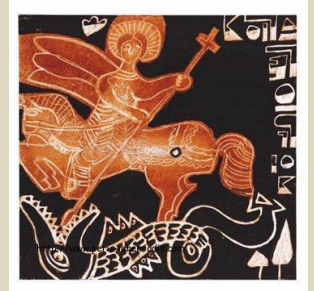

ΕΝΟΡΑΣΗ

**ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ – ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΗΣ – ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ
ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΣΤΙΣ 5 ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΠΟΛΕΙΣ ΤΗΣ ΟΡΕΙΝΗΣ ΑΡΚΑΔΙΑΣ :
ΚΑΡΥΤΑΙΝΑ – ΣΤΕΜΝΙΤΣΑ – ΔΗΜΗΤΣΑΝΑ – ΛΑΓΚΑΔΙΑ ΚΑΙ ΒΥΤΙΝΑ**

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ – ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2006

ΠΕΡΗΣ ΙΕΡΕΜΙΑΔΗΣ

Ο ζωγράφος Πέρης Ιερεμιάδης στη Στεμνίτσα (Πολιτιστικός Αύγουστος 2006), ήρθε με τους Αη Γιώργηδες καβαλάρηδες του, κινούμενους ανάλαφρα στον εικαστικό χώρο και χρόνο.

Ήταν έκπληξη για μένα ο σεμνός αυτός καλλιτέχνης που συνεχίζει να κινείται στο ήθος της ποιητικής εγκράτειας, χτίζοντας με λιτό εικαστικό λόγο την ομορφιά, ποιητής της ενεργού σιωπής, ιερά λουόμενης στις εσωτερικές διαδικασίες της άγιας καθημερινότητας. Ένας ολιγόλογος και συνεπής ζωγράφος, ποιητής του εικαστικού λόγου των μορφών, που συγκινεί αισθητικά τον επισκέπτη γνώμης στις ατομικές του εκθέσεις.

Κάνει ποίηση ο Πέρης και δεν συνθέτει ορθολογισμένα και μαστορικά, ευφυής τάχα στιχουργός με στόχο να υιοθετήσει το πρωθύστερο στην τέχνη. Επικοινωνεί με τό όλο του ποιητικού αισθήματος, καθώς προχωράει πέρα απ' τα όρια της εικόνας καθαυτής, για να φτάσει ως το είκασμα, χωρίς να ενταχθεί σ' ένα οποιοδήποτε καλλιτεχνικό κίνημα γραφής της μοντέρνας τέχνης, κυρίαρχης 100 χρόνια (1850-1950).

Από το 1950 και μετά παίρνει τη θέση της μοντέρνας τέχνης η εννοιολογική τέχνη του σήμερα. Ο Πέρης έξω απ' όλα αυτά κινείται εν όπλοις στο προσωπικό όραμά του, ίδιος δρόμος περίπου με του Χαλεπά, του Στέρη, του Μαλέα, του Οικονόμου, του Μπουζιάνη, του Σκλάβου, της Κατράκη, του Καπράλου και άλλων ακόμα χαρισματικών Ελλήνων καλλιτεχνών, που όλοι τους έζησαν την ανάγκη υπέρβασης. Διαχρονικό αίτημα ενός πανάρχαιου λαού των Ελλήνων, έμπλεος ταξιδευτής στα νάματα και τους ποιητικούς χρησμούς του μυθολογικού και του ιστορικού γίνεσθαι.

Οι προαναφερόμενοι εικαστικοί καλλιτέχνες, αλλά και ο Πικάσο, ο Ντε Κίρικο, ο Γκόγια, ο Σεζάν, ο Ματίς και άλλοι, δεν του καθόρισαν τη ζωγραφική, αλλά τον επηρέασαν γονιμικά ως γνήσιο καλλιτέχνη, κοινώνό της πλούσιας πολιτισμικής γεωμετρίας και της μακραίωνης εικαστικής μνήμης, σημάδι της φυλής, τεκμήσια σημαντικά στην παγκόσμια καλλιτεχνική δημιουργία. Αρκεί να θυμηθεί κανείς για λίγο το θερμό κύκλο της κυκλαδικής τέχνης πριν 7.000 χρόνια από σήμερα.

Ο Πέρης Ιερεμιάδης δεν προσχωρεί στο αφελές σύνθημα της “ελληνικότητας στην τέχνη” και στην επιστροφή στις ρίζες, σύνθηκα του Φώτη Κόντογλου. Επιμένει στην καταύγαση του οράματος της δημοτικής ποίησης, έκφραση συνολικά του μεταβυζαντινού λαϊκού πολιτισμού με την υψηλότερη λαϊκή εικαστική δημιουργία στην Ευρώπη.

Ταξιδεύει ανειρήνευτος πλάνητας στην ένστολη περιπέτεια της ποιητικής οδύνης του ζητούμενου, εσωτερική μελωδία του ιστορικού και αφηρημένου χρόνου.

Ο Π. Ιερεμιάδης επέλεξε το μέσο για τα ταξίδια του, τους Αη Γιώργηδες, που συγκλίνουν εικαστικά και μορφικά με τους φιγουροποιούς του θεάτρου σκιών. Τελικά ούτε το θέμα, αλλά ούτε και η γραφή του είναι δεδομένα. Μικρά εικαστικά ποιήματα οι ζωγραφικές συνθέσεις του, τον ταξιδεύουν ανταλλάσσοντας χειρανίες με τον πάνω και τον κάτω κόσμο και καταλήγουν εγκώμιο δέησης του ονείρου και της απτής πραγματικότητας και ενδεχομένως της εκδοχής του τίποτα ! Γιατί η τέχνη δεν είναι αυστηρό σύστημα μαθηματικών εξισώσεων. Θα ήταν έτσι κι ανοιχτές αν τις έκανε ο Πυθαγόρας συλλαμβάνοντας επ' αυτοφόρω την ποιητική διάσταση του εν δυνάμει γίνεσθαι.

Ο Πέρης έσωσε τον Πολιτιστικό Αύγουστο της Τεμνίτσας του 2006. Καμιά φορά γίνονται και θαύματα !

Ωστόσο είμαι σχεδόν βέβαιος πως ο Π. Ιερεμιάδης θ' αποσυρθεί ήσυχχα και πάλι μετά την έκθεσή του στην ενεργό ποιητική σιωπή του. Δρόμος νόμιμος χωρίς άγχος ρητορικής στοργής.

source:

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2006

ΠΕΡΗΣ ΙΕΡΕΜΙΑΔΗΣ

Ο ζωγράφος Πέρης Ιερεμιάδης στη Στεμνίτσα (Πολιτιστικός Αύγουστος 2006), ήρθε με τους Αη Γιώργηδες καθαλάρηδες του, κινούμενους ανάλαφρα στον εικαστικό χώρο και χρόνο.

Ήταν έκπληξη για μένα ο σεμνός αυτός καλλιτέχνης που αυνεχίζει να κινείται στο ήθος της ποιητικής εγκράτειας, χιτζώντας με λιτό εικαστικό λόγο την ομορφιά, ποιητής της ενεργού σιωπής, ιερά λουόμενης στις εσωτερικές διαδικασίες της άγιας καθημερινότητας. Ένας ολιγόλογος και συνεπής ζωγράφος, ποιητής του εικαστικού λόγου των μορφών, που συγκινεί αισθητικά τον επισκέπτη γνώμης στις ατομικές του εκθέσεις.

Κάνει ποίηση ο Πέρης και δεν συνθέτει ορθολογισμένα και μαστορικά, ευφυής τάχα στιχουργός με στόχο να υιοθετήσει το πρωθύστερο στην τέχνη. Επικοινωνεί με το όλο του ποιητικού αισθητήριου, καθώς προχωράει πέρα απ' τα όρια της εικόνας καθαυτής, για να φτάσει ως το εικόνα, χωρίς να ενταχθεί σ' ένα οποιοδήποτε καλλιτεχνικό κίνημα γραφής της μοντέρνας τέχνης, κυριάρχης 100 χρόνια (1850-1950).

Από το 1950 και μετά παίρνει τη θέση της μοντέρνας τέχνης η εννοιολογική τέχνη του σήμερα. Ο Πέρης έξω απ' όλα αυτά κινείται εν όπλοιο στο προσωπικό όραμά του, ίδιος δρόμος περίπου με του Χαλεπά, του Στέρη, του Μολέα, του Οικονόμου, του Μπουζιάνη, του Σκλάβου, της Κατράκη, του Καπράλου κι άλλων σκομα χαρακτηριστικών Ελλήνων καλλιτεχνών, που όλοι τους έζησαν την ανάγκη υπέρβασης. Διαχρονικό αίτημα ενός πανάρχαιου λαού των Ελλήνων, έμπλεος ταξιδευτής στα νάματα και τους ποιητικούς χρησμούς του μυθολογικού και του ιστορικού γίνεσθαι.

ΒΑ

Στις 23 Ιουλίου εγκαινιάζει Κατράκη τοντες προσπεύονετρο έγινε αυτή τη στιγμή την ίδρυση το Μουσείου με ολίγες φορές η Πολιτεία ένα ζουπασιώτο έτων δύο κοινότητας βιομηχανική γατικής επινόη

Η ΕΝΟΡΑΣ
εγκαινιά και μ στο Αιτωλικό, γάλης εικαστικής τέχνης του λούσαμε το υ γέννησε ένα υ μετά από 30 αι Κατράκη. Το ριες περιόδου δουλείας χαρό οδοισιακό ξη γοφή του και ελληνικά κι ό αλισμού, αλλά

Η δε ύστερ στον 35χρονο ριατική από τ ναδική χιράκε χίμασε από τ ττα φραμίτη. Το νέο ύλο

Οι προσαναφερόμενοι εικαστικοί καλλιτέχνες, αλλά και ο Πικάσο, ο Ντε Κίρικο, ο Γκόγια, ο Σεζάν, ο Ματίς και άλλοι, δεν του καθόρισαν τη ζωγραφική, αλλά τον επηρέασαν γονιμικά ως γνήσια καλλιτέχνη, κοινών της πλούσιας πολιτισμικής γεωμετρίας και της μακροαιώνιας εικαστικής μνήμης, σημάδι της φυλής, τεκμήρια σημαντικά στην παγκόσμια καλλιτεχνική δημιουργία. Αρκεί να θυμηθεί κανείς για λίγο το θερμό κύκλο της κυκλοδικής τέχνης πριν 7.000 χρόνια από σήμερα.

Ο Πέρης Ιερεμιάδης δεν προσχωρεί στο αφελές σύνθημα της «ελληνικότητας στην τέχνη» και στην επιστροφή στις ρίζες, σύνθημα του Φώτη Κόντογλου. Επιμένει στην καταύγηση του οράματος της δημοτικής ποίησης, έκφραση συνολικά του μεταβυζαντινού λαϊκού πολιτισμού με την υψηλότερη λαϊκή εικαστική δημιουργία στην Ευρώπη.

Ταξιδεύει ανειργημένος πλάνητας στην ενστολή περιπέτεια της ποιητικής οδίνης του ζητούμενου, εσωτερική μελωδία του ιστορικού και αφηρημένου χρόνου.

Ο Π. Ιερεμιάδης επέλεξε το μέσο για τα ταξίδια του, τους Αη Γιώργηδες, που συγκλίνουν εικαστικά και μορφικά με τους φιγουροποιούς του θεάτρου σκιών. Τελικά ούτε το θέμα, αλλά ούτε και η γραφή του είναι δεδομένα. Μικρά εικαστικά ποιήματα οι ζωγραφικές συνθέσεις του, τον ταξιδεύουν ανταλλάσσοντας χειραφίεις με τον πάνω και τον κάτω κόσμο και καταλήγουν εγκώμια δέησης του ονειρίου και της απτής πραγματικότητας κι ενδεχομένως της εκδοχής του τίποτα! Γιατί η τέχνη δεν είναι αυστηρό σύστημα μαθηματικών εξισώσεων. Θα ήταν έτσι κι ανοιχτές αν τις έκανε ο Πυθαγόρας συλλαμβάνοντας επ' αυτοφώρω την ποιητική διάσταση του εν δυνάμει γίνεσθαι.

Ο Πέρης έσωσε τον Πολιτιστικό Αύγουστο της Στεμνίτσας του 2006. Καμιά φορά γίνονται και θαύματα!

Όσο είμαι σχεδόν βέβαιος πως ο Π. Ιερεμιάδης θ' αποσυρθεί ήσυχα και πάλι μετά την έκθεση του στην ενεργό ποιητική σιωπή του. Δρόμος νόμιμος χωρίς άγχος ρητορικής οργής.

Κώστας Σταυρόπουλος
Τεχνοκριτικός

της χαρακτηριστικής, εννοιακή αφώισηση σπ και χωρίς ποτέ να ρήσει στην απόλυτη νεκή τέχνη. Τίποτ ανους είναι που ε τη χαρακτηριστική απκαίωση ομηρία γυροεμβέργια τυα κι αργότερα από τη της στη διαφήμιση. αυτονόμησε αισθηόλο της χαρακτηριστικά στώντας το ισότυ έργο της ελαοοοοο

Απελευθερώσε ι χτές και πλατιές γ μες, κορυφαία σπ τήσεως επιών μ κών εικαστικών σπ οδηγώντας τον ειλόλο των μορφών σολικό λόγο της σθα πει και του εικ τήσε, που κατέληθ θρόοινης τραγωδία για και πολιτική αρασία 20ού αιώνα

Η Βάσω σποϊό 1940 με δόκαλο σπ και τη χαρακτηριστική τους απνευσμένοι πολίτες.

Έφυγε 20χρονη της για σπουδές σπ αμέσως ενέντια σπ Πήρε ενεργό μέρος λαμε συνειδήτά τό κοινωνική απείκη ζωής της απάντα μοίσε τον ιδεολογ ρος τον κομματικό Απ' αυτά τα ση ιστορική μαρτυρία της Ελλάδας και τος περικόσμιοσ σ στροφή κι η Εθνικ